

Zadeva T-93/02

Confédération nationale du Crédit mutuel proti Komisiji Evropskih skupnosti

„Pomoči, ki jih dodelijo države – Ukrepi, ki jih je sprejela Francoska republika v korist Crédit mutuel – Livret bleu – Odločba 2003/216/ES – Obveznost obrazložitve
–
Ničnostna tožba“

Sodba Sodišča prve stopnje (drugi razširjeni senat) z dne 18. januarja 2005 II - 146

Povzetek sodbe

- 1. Akti institucij – Obrazložitev – Obveznost – Obseg – Odločba Komisije na področju državnih pomoči – Sodni nadzor
(člena 87 ES in 253 ES)*

2. *Pravo Skupnosti – Razlaga – Akti institucij – Obrazložitev – Upoštevanje*
3. *Pomoči, ki jih dodelijo države – Pojem – Odpoved države članice davčnim prihodkom – Odpoved, zaradi katere pride do posrednega prenosa sredstev države v korist podjetja, ki ni oproščeni davčni zavezanec – Vključitev (člen 87(1) ES)*
4. *Komisija – Kolegijsko načelo – Obseg – Obrazložitev odločb – Sprememba po sprejetju – Nezakonitost – Posledica – Nedopustnost odprave nezadostne obrazložitve s podajanjem pojasnil Sodišču prve stopnje (člen 253 ES)*

1. Obveznost obrazložitve je postopkovna zahteva, ki jo je treba razlikovati od vprašanja utemeljenosti razlogov, saj se zadnje vprašanje nanaša na vsebinsko zakonitost spornega akta. Obrazložitev, zahtevana v členu 253 ES, mora biti prilagojena vrsti zadevnega akta ter mora jasno in nedvoumno podati sklepanje ustanove, avtorice akta, tako da se zainteresiranim stranem omogoči poznavanje razlogov za sprejetje ukrepa in pristojnemu sodišču izvajanje nadzora. Zahtevo glede obrazložitve je treba oceniti glede na okoliščine konkretnega primera, zlasti vsebine akta, vrste navedenih razlogov in interesa za prejem pojasnil, ki ga lahko imajo naslovniki ali druge osebe, ki jih akt neposredno in posamično zadeva. Ni nujno, da so v obrazložitvi opredeljeni vsi upoštevni dejanski in pravni elementi, ker je treba vprašanje, ali obrazložitev akta izpolnjuje

zahteve iz člena 253 ES, oceniti ne samo z vidika njegovega besedila, ampak tudi njegovega konteksta in vseh predpisov, ki urejajo to področje.

V zvezi z vprašanjem, ali je odločba zadostno obrazložena glede opredelitve pomoči, za katero je v odločbi ugotovljeno, da ni združljiva s Pogodbo, je treba torej preveriti, ali ta odločba zainteresiranim strankam omogoča, da poznajo državni ukrep ali državne ukrepe, za katere Komisija trdi, da pomenijo pomoč, ter ali lahko Sodišče prve stopnje opravi nadzor nad presojo teh ukrepov. Po drugi strani v okviru preučitve obrazložitve ni pomembno vedeti, ali je

opredelitev teh ukrepov kot pomoči utemeljena.

lahko obravnavajo kot pomoč v korist drugim gospodarskim subjektom, kot so subjekti, ki se jim davčna ugodnost dodeli neposredno.

(Glej točke od 67 do 69.)

(Glej točko 95.)

2. Izrek akta ni ločljiv od obrazložitve in ga je treba, če se pojavi potreba, razlagati ob upoštevanju razlogov, ki so pripeljali do njegovega sprejetja.

(Glej točko 74.)

3. Za ugotovitev obstoja intervencije z državnimi sredstvi v korist podjetja ni nujno, da je to podjetje neposredni upravičenec te pomoči. Dejstvo, da se lahko država članica odpove davčnim prejemkom, lahko namreč vključuje posredni prenos državnih sredstev, ki se

4. Izrek in razlogi odločbe, če ta spada v pristojnost kolegija članov Komisije in mora biti obvezno obrazložena na podlagi člena 253 ES, so neločljiva celota, tako da lahko samo kolegij komisarjev na podlagi kolegijskega načela hkrati sprejme enega in druge, za vsako spremembo, ki presega samo pravopisno ali slovnično prilagoditev, pa je izključno pristojen kolegij. Iz tega izhaja, da utemeljitev, ki so jo predstavili zastopniki Komisije pred Sodiščem prve stopnje, ne more odpraviti nezadostne obrazložitve izpodbijane odločbe.

(Glej točki 124 in 126.)